

[Den fg. landbrugsminister.]

gens friluftsliv og som læbælter o. a., og i de seneste år har vi også set mange lokale initiativer — både private og kommunale — til træplantning under forskellige former. For at opnå et rimeligt samfundsøkonomisk udbytte skal en skovplantningspolitik imidlertid ses i et meget langt perspektiv, og den må også sættes i relation til hele den øvrige offentlige planlægning. En skovplantning i større format kan derfor ikke iværksættes fra den ene dag til den anden, og der vil heller ikke med kort varsel kunne skaffes det fornødne plantningsmateriale frem.

Jeg finder ikke lejlighed til for tiden at tage noget initiativ til en øget skovplantning og finder det også rigtigst at afvente resultatet af de forhandlinger, der inden for EF foregår om et skovplantningsdirektiv, efter hvilket der vil kunne ydes økonomisk støtte til en række plantningsopgaver.

Med hensyn til beskæftigelsesproblematikken må jeg nok gøre opmærksom på, at skovbruget her i landet kun spiller en ringe rolle som beskæftigelsesfaktor. Det offentlige og private skovbrug tilsammen beskæftiger under normale forhold næppe over 6.000 personer (inkl. administration, arbejdsledelse m. v.), og selv om vi på længere sigt vil gå ind for en øget skovplantning, vil det næppe give nogen mærkbar varig forøgelse af antallet af arbejdspladser. Jeg mener derfor ikke at kunne lægge nogen større vægt på beskæftigelsehensynet i overvejelserne om en evt. mere aktiv skovpolitik.

Af *Wilhelm* (VS) til socialministeren (13/8 75):

„Hvordan går det til, at de 9,3 pct. på lønsummen pludselig bliver til ca. 15 pct. på personalet, når der i socialministeriets skrivelse af 2. maj 1975 til folketingets socialudvalg i svaret på udvalgets spørgsmål 20 udførligt er gjort rede for, hvordan lørdagslukningen på daginstitutionerne svarer til en personalenednormering på 9,3 pct., og hvordan disse 9,3 pct. svarer til en lønbesparelse på 114 mill. kr., hvoraf den offentlige andel andrager 87 mill. kr.?”

(Spm. nr. 312).

Begrundelse.

Konsekvenserne af de nye normeringstabeller har allerede vist sig at medføre langt

større personalereduktion end de omtalte 9,3 pct., som lørdagslukningen alene betinger. Selv når man isoleret betragter vuggestuer og børnehaver, som (i modsætning til fritidshjem) alene skulle nednormeres svarende til lørdagslukning, har der været tale om en langt større reduktion. Det har jeg givet eksempler på i tilknytning til et tidligere spørgsmål (nr. 270), og det bekræftes af ministerens svar af 30. juli 1975.

Imidlertid går svaret ikke ind på det forhold, at den procentvise reduktion er ca. dobbelt så stor som forudsat i ministeriets skrivelse af 2. maj 1975, hvorimod det konstateres, at reduktionerne svarer så nogenlunde til det tidligere angivne absolutte tal på 3.600.

Det er derfor nødvendigt at få opklaret, hvordan denne modsigelse mellem de 9,3 pct. og de 3.600 er opstået, idet det skal understreges, at der allerede ved beregningen af de 87 mill. kr. var taget hensyn til, at nedskæringerne fortrinsvis ramte det lavest lønnede personale.

Socialminister *Eva Gredals* svar (22/8 75):

Det blev af folketinget vedtaget, at der ved nednormering af personalet i daginstitutionerne skal gennemføres en besparelse, der på årsbasis for det offentlige skal andrage 87 mill. kr. (i april 1974-priser) svarende til en samlet besparelse på ca. 114 mill. kr. Til denne besparelse svarer en reduktion i personalet i institutionerne på ca. 3.600 heltidsansatte fordelt med ca. 900 i pædagogstillinger og ca. 2.700 i ikke-pædagogstillinger.

Den særlige nednormering af fritidshjemmene medfører en personalereduktion på ca. 210 heltidsansatte i pædagogstillinger. Den øvrige reduktion af personalet, ca. 690 pædagogstillinger og ca. 2.700 ikke-pædagogstillinger (denne reduktion kan ved at sammenveje de to grupper under hensyn til lønrelationerne, således at 1 pædagogstilling = 2 ikke-pædagogstillinger, beregnes til ca. 10,5 pct.) svarer herefter stort set til den reduktion på 9,3 pct. i den samlede åbningstid, som lørdagslukningen medfører.

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 270 vil gennemførelsen af personalereduktionen blive fulgt nøje i socialstyrelsen. Der foreligger imidlertid endnu ikke en endelig opgørelse af personalereduktionen for landet som helhed. Først når denne opgørelse foreligger,